

~~застанеше безуспешен днес~~
~~останеше така недвижен!~~
Чуй, Хамлет, слух се носи - от змия
в градината, когато бях заспал,
съм бил ухапан. В цяла Дания
народът е измамен най-жестоко.
Но знай, достойни момко, че змията,
която умъртви баща ти, днес
седи на неговия трон.

О моя

пророческа душа! - той - моят чично! -
Да, тоя подъл, зъл кръвосмесител
с омайни думи и подкупни ласки
- о думи нечестиви, що са в сила
да съблазнят! - спечели за безсръмни
наслади моята кралица - тая
лъжовно-добродетелна съпруга.

О Хамлет мой! Какво падение!
Аз, който тъй я любех, че откакто
съм брачна клетва дал, на нея предан
и верен винаги съм бил - и тя
да падне при един нещастник, който
по ум и дарби е пред мене нищо!
Макар и твърда, добродетелта
пак бива изкусена от греха
и в сладострастие когато пламне
най-светозарен ангел, той отвръща
от своето небесно ложе поглед